

ravě a ve Slezsku 96 Kč, z kteréhož obnosu přísluší předsedovi a každému z obou členů zkušební komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč.

§ 4.

Žadatelé, kteří na základě § 16, č. 1., ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., spolu se zkouškou stavitelskou nebo zkouškou mistra zednického chtějí vykonati zkoušku pro živnost mistra kamenického nebo tesařského nebo studnařského, povinni jsou zapraviti zkušební taxu o 90 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v 1. odstavci §§ 1 a 2 tohoto nařízení, o 60 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v odstavci 3. §§ 1 a 2 tohoto nařízení, a o 30 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v odstavci 4. §§ 1 a 2 a v § 3 tohoto nařízení. Zvýšení toto platí pro každou ze živností, o kterou se dále žádá.

Ta částka, o kterou zkušební taxa dle předcházejícího ustanovení jest zvýšena, případně onomu členu, jímž zkušební komise musela býti doplněna. Musí-li zkušební komise býti doplněna o více členů, částka svrchu dotčená případně jim rovnými díly.

§ 5.

Žadatelé, kteří na základě § 16, č. 2., ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., spolu se zkouškou pro živnost mistra tesařského chtějí vykonati také zkoušku pro živnost mistra studnařského, povinni jsou zapraviti zkušební taxu o 30 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v § 2, odstavci 1. až 4.

Těchto 30 Kč případně onomu mistru studnařskému, jímž zkušební komise byla doplněna.

§ 6.

Žadatelé za oprávnění stavitelské, kteří podle § 13 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., zkoušku z teoretické části, to jest z předmětů uvedených v § 1, č. 2., zmíněného nařízení, vykonati chtějí v některé dřívější době, povinni jsou zapraviti za tuto teoretickou část taxu zkušební 126 Kč a za pozdější část zkoušky dle § 1, č. 1. a 3., zmíněného nařízení zkušební taxu 252 Kč. Ze zkušební taxy 126 Kč případně předsedovi a každému ze tří členů komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč; ze zkušební taxy 252 Kč případně předsedovi a každému ze tří členů komise po 60 Kč a úřednímu zřízenci 12 Kč.

§ 7.

Žadatelé, kteří opakují zkoušku podle § 12 ministerského nařízení ze dne 27. prosince

1893, č. 195 ř. z., nebo kteří se zkoušce znovu podrobí podle § 15 téhož nařízení, povinni jsou znova zapraviti zkušební taxu dle předcházejících ustanovení. Žadatelé, kteří následkem přerušení zkoušky podle § 8, odst. 6., zmíněného nařízení znova podrobí se zkoušce, povinni jsou znova zapraviti část zkušební taxy připadající na onen díl zkoušky, který jest opakovati.

§ 8.

Nařízení toto nevztahuje se na zkoušky již započaté.

Ministerské nařízení ze dne 11. dubna 1894, č. 72 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. února 1920, č. 100 Sb. z. a n., pozbývají platnosti dnem, kdy toto nařízení nabude účinnosti. Zároveň pozbývají platnosti §§ 21 a 31 nařízení bývalého uherického ministra zemědělství, průmyslu a obchodu ze dne 30. října 1884, č. 46.188 M. O., pokud se týkají výše zkušebních poplatků, a mění se ustanovení §§ 9 a 23 posléze citovaného nařízení v tom směru, že komise k odbývání zkoušek pro žadatele za oprávnění stavitelské skládá se ze čtyř členů včetně předsedy a komise k odbývání zkoušek pro žadatele za oprávnění mistra zednického nebo kamenického nebo tesařského ze tří členů včetně předsedy.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. května 1923 a provede je ministr průmyslu, obchodu a živností.

Malypetr v. r.

Novák v. r.	Udržal v. r.
Bečka v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Tučný v. r.	Srba v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Markovič v. r.

77.

**Vládní nařízení
ze dne 20 dubna 1923,**

kterým se mění nařízení ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., o umořování hypotečních pohledávek, poskytnutých z hromadných sirotčích pokladen.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 12 cís. nař. ze dne 9. listopadu 1858, č. 205 ř. z.:

Článek I.

Nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ve shodě s nejvyšším účetním dvorem ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., mění se v odstavci B takto:

§ 1.

Bod 2. zní takto:

„Úhrnkovou částku (anuitu) jest dovoleno smluviti o ½% nebo o 1% výše, než jest úroková míra, stanovená vrchními zemskými soudy pro hromadné sirotčí pokladny jejich obvodu.“

§ 2.

Bod 4. zní takto:

„(1) Aby poručenské (opatrovnické) soudy a sirotčí pokladny mohly určití anuity a částky, které z nich připadají na úroky a na jistinu, bude jim dodán příslušným vrchním zemským soudem sešit s umořovacími plány, a to podle platné míry úrokové 4%, vzhledem k jistinám 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč.

(2) Za týmž účelem jest při zápůjčkách od 200 Kč do 1000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 200 Kč, při zápůjčkách od 1000 Kč do 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 1000 Kč a při zápůjčkách vyšších 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 10.000 Kč. Je-li toho třeba, jest sečísti částky z těchto tří plánů pro 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč.“

§ 3.

Bod 5. zní takto:

„Dlužník může nahlédnouti u soudu neb u úřadu sirotčí pokladny v úředních hodinách do umořovacího plánu a žádati, aby mu bylo sděleno, jaký nedoplatek pohledávky jest.“

§ 4.

Bod 6. zní takto:

„(1) Zápůjčky v částkách stem nedělitelných nebud'ěž poskytovány.

(2) Odmítnuto budiž také, aby byly umořovány anuitami takové zápůjčky, pro které umořovací plán nedá se lehce vypočítati kombinací umořovacích plánů nebo násobením částek v plánech v bodu 4. uvedených celým číslem.“

Článek II.

Nařízení to, které platí mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus, nabude platnosti dnem vyhlášení.

Prověsti je náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Bečka v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Stříbrný v. r.	Novák v. r.
Dr. Markovič v. r.	Tučný v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.

78.

Vládní nařízení
ze dne 20. dubna 1923

o aktuárské zkoušce aktuárských úředníků
v kancelářích vysokých škol.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5, odst. 2., zákona ze dne 16. ledna 1920, č. 39 Sb. z. a n., o právním postavení úředníků v kancelářích vysokých škol československých:

§ 1.

O zkoušce aktuárské, kterou podle ustanovení § 5, odst. 2., zák. č. 39/1920 Sb. z. a n. jest složiti aktuárským elevům před jejich ustanovením definitivními aktuárskými úředníky v kancelářích vysokých škol, platí ustanovení §§ 1 až 17 vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. s těmito odchylkami:

a) práva, která jsou vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. vyhrazena ministerstvu vnitra, přísluší ministerstvu školství a národní osvěty;

b) jedním členem komise jest ustanoviti konceptního úředníka z oboru školské správy (§ 6 cit. nař.);

c) z práva materiálního bud' zkoušeno právo dotýkající se agendy vysokých škol, zejména předpisy studijní (obecná ustanovení, taxy, kolejně, resp. školné a jiné poplatky, stipendia, disciplinární předpisy, zkušební řády); předpisy o doktorátu, o habilitaci, o organizaci vysokých škol, právo úřednické (služební pragmatika, zákony a předpisy o vysokoškolských profesorech a jiných osobách učitel'ských, o adjunktech, asistentech a pod.); zákony a předpisy pensijní a pod.), právo spolkové, shromažďovací, pojišťovací (úrazové, nemocenské, pensijní), právo policejní, vojenské, předpisy stavovské (advokátní řád, řády pro